

Sámson utolsó hőstette

Köszöntés: „Kérlek tehát titeket én, aki fogoly vagyok az Úrért: éljetez ahhoz az elhíváshoz méltón, amellyel elhívattatok, teljes alázatossággal, szelídséggel és türelemmel; viseljétek el egymást szeretettel, igyekezzetek megtartani a Lélek egységét a békesség kötelékével. Egy a test, és egy a Lélek, aminthogy egy reménységre kaptatok elhívást is... (Ef 4,1-4).” Ámen.

Gyülekező ének: 294. dicséret: „Jézus, vigasságom...”

Fennálló ének: 90. zsoltár 1. verse: „Tebenned bízunk eleitől fogva...”

Fő ének: 90. zsoltár 5-9. versei: „Haragod miatt napja életünknek...”

Előfóhász: „Mert nap és pajzs az Úr, kegyelmet és dicsőséget ad az Isten. Nem vonja meg javait az Úr azoktól, akik feddhetetlenül élnek. Seregek Ura, boldog az az ember, aki benned bíz (Zsolt 84, 12-13)!” Ámen.

Lekció: Bírák könyve 16. rész 22-31. versei: *„Sámson haja azonban megint nőni kezdett azután, hogy levágták. Egyszer a filiszteusok városfejedelmei összegyűltek, hogy egy nagy áldozati lakomát rendezzenek isteniüknek, Dágónnak, és hogy örvendezzenek. Ezt mondták: Kezünkbe adta isteniünk Sámson, aki ártott nekiünk! Amikor meglátta őt a nép, dicsőítették isteniüket, és ezt mondták: Kezünkbe adta isteniünk őt, aki ártott nekiünk, aki pusztította földünket, és aki oly sokat legyilkolt közülünk! Azután olyan jókedvük támadt, hogy ezt mondták: Hívjátok ide Sámson, hadd szórakoztasson bennünket! Oda is hívták Sámson a börtönből, hogy szórakoztassa őket. Azután odaállították az oszlopok közé. Sámson ezt mondta annak a fiúnak, aki a kezét fogta: Eressz el, hadd tapogassam ki az oszlopokat, amelyeken a ház nyugszik, és hadd támaszkodjam hozzájuk! A ház tele volt férfiakkal és asszonyokkal, ott volt a filiszteusok összes városfejedelme, a tetőn pedig mintegy háromezer férfi és nő, akik Sámson játékán szórakoztak. Ekkor Sámson az Úrhoz kiáltott, és ezt mondta: Ó, Uram, Uram! Emlékezz meg rólam, és adj nekem erőt csak még most az egyszer, Istenem, hogy utoljára, a két szememért bosszút állhassak a filiszteusokon! Azzal átfogta Sámson a két középső oszlopot, amelyeken a ház nyugodott, az egyiket jobb kezével, a másikat bal kezével, és nekik feszült. Majd ezt mondta Sámson: Hadd haljak meg én is a filiszteusokkal! Azzal megfeszítette erejét, úgyhogy a ház rádőlt a városfejedelmekre meg a népből mindazokra, akik benne voltak. Így többet ölt meg halálával, mint amennyit megölt életében. Ezután elmentek a testvérei és apjának egész háza népe, fölverték és hazavitték.*

Corá és Estáól között temették el apjának, Mánóahnak a sírjába. Húsz évig volt Izráel bírása.

Előíma: Köszönjük Neked, drága mennye Édesatyánk az Jézus Krisztusban, hogy megtanítasz bennünket imádkozni a nem megfelelő pillanatokban is. Töredelmesen megvalljuk, hogy vannak alkalmak, amikor nem gondolunk az imádság ajándékára és erejére, hanem saját útjainkat és megoldásainkat keressük, akárcsak Sámson. Lelkünk turbulenciája, a személyes dolgok iránti szenvedély sokszor fontosabb, mint a Te akaratod. Bocsáss meg nekünk, hogy gyakran megárvulunk, mert elárultunk. Bocsásd meg, hogy olyan lélek vezérel minket, amely elsöpör bennünket. Bocsáss meg nekünk, hogy életünk tisztaságát gyakrabban szennyezi be a világ és annak szokásai, mint lemossa a mi Urunk Jézus Krisztus drága vére. Ma a Te szavadat kérjük, annak értékes értelmezését, hogy Te magad add meg nekünk azt, amire szükségünk van, és ne azt, amit kérünk. Sok minden a helyén van az életünkben, de érezzük, hogy egyedül Te vagy a mi reményünk, Te vagy a mi erőnk és békénk, mert nincs más név az ég alatt, csak Te, Aki életét adta értünk. Hűségédért, drága Krisztus, hallgasd meg könyörgésünket és álld meg közösségünket áldó jelenléteddel. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 366. dicséret 5. verse: „Taníts meg Uram, hogy holtom...”

Textus: Bírák könyve 16. rész 30-31. versei: *Majd ezt mondta Sámson: Hadd haljak meg én is a filiszteusokkal! Azzal megfeszítette erejét, úgyhogy a ház rádőlt a városfejedelmekre meg a népből mindazokra, akik benne voltak. Így többet ölt meg halálával, mint amennyit megölt életében. Ezután elmentek a testvérei és apjának egész háza népe, fölvetették és hazavitték. Corá és Estáól között temették el apjának, Mánóahnak a sírjába. Húsz évig volt Izráel bírása.*

Ünneplő Keresztyén Gyülekezet, Kedves Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Sámson életének utolsó jelenete mindenki előtt ismert, és az ember szinte azt kívánja, bár csak homályban maradt volna, halálának feljegyzése nem szünteti meg teljesen élete gyalázatosságát, de nagyban csökkenti azt. Miért? Mert az ő halálában ismét megjelent Isten dicsősége. Kétségtelenül mélyen megbánta bűnét, amiért meggyalázta Isten nevét, és tönkretette Annak dicsőségét, Aki mindent beleplántált az életébe. Isten kegyelmesen megbékélt vele, és ez nyilvánvaló abból a tényből, hogy újra láthatóvá vált nazireusi jele. A fején nőni kezdett a haj. Isten iránta érzett kegyelmének különleges megnyilvánulása ez, amely bűnbánó

imádsága után újból az irgalom Atyjának áldott cselekedete. Az ígéret megszegése után az Úr ismét szolgájának fogadta. Vegyük észre, hogy Urunk miért cselekszik így. Önmagát dicsőíti meg, nem pedig Sámson. A filiszteusok pimaszul sértegették Izrael Istenét a Dágonnak felajánlott áldozatokkal. Ezt a Dágot nevezik az istenüknek, akit maguknak készítettek, és egy faragott képen ábrázolják, amelynek felső része emberforma volt, alsó része pedig halra emlékeztetett – pusztán a képzelet szüleménye! Sikerüket ennek az állítólagos istenségnek tulajdonítják: „Istenünk kezünkbe adta ellenségünket, Sámson.” Képtelen volt jót vagy rosszat tenni, Isten akarata pedig az, hogy „dicső jelenlétére düljön le a Dágon.” (ld. RÉ 304. dicséret 8. verse) Tudták, hogy Delila elárulta Sámson, és nagy árat fizettek érte, de istenüknek tulajdonítják, és szilárdan hiszik, hogy az ő ereje megvédi őket. Minden nemzet szeret istene nevében járni, és dicsérni istenét az elért eredményeikért. Nem kellene-e hálánkat nekünk is kimutatnunk, mint a lelki Izrael, szerető Istenünk iránt, Akinek uralma mindenkit érint, királysága mindent átölel? Ha azonban figyelembe vesszük azokat a rossz üzeneteket, amelyekkel Sámson kicsavarták, el kell ismernünk, hogy csak egy olyan pazarló isten, mint Dágon volt alkalmas ilyen aljasság pártfogolására! Az egy ember felett aratott győzelem alapján rendkívüli szertartásán áldozatokat hoztak és dicsérő énekeket énekeltek; nagy volt az öröm és az örvendezés, mindezt Dágon tiszteletére. Mennyivel több okunk van hálát adni a dicsőség Istenének: **„De hála legyen Istennek, aki a diadalt adja nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus által (IKor 15,57).”** Hogy szórakozásuk teljesebb legyen, elhozták Sámson játszani. Kigúnyolják. Miután istenüknek áldoztak, ettek és ittak a felajánlásokból, felkeltek, nevettek, amikor látták, hogy Sámson vakon és ügyetlenül nyúl mindenhez. Ugyanez történt, amikor bottal arcon ütötték Izrael bíróját (Mik 5,1) és azt mondták: **„Prófétálg, ki ütött meg (Lk 22,64)?”** Barbárságukat azzal mutatták ki, hogy egy férfit tapostak szenvedésében. De ez a férfi újból Isten választottja. Ez a nyomorúság mélyére sodorta Sámson,

amikor azt mondták neki: **„Hol van a te Istened (Zsolt 42)?”** Semmi sem lehet fájdalmasabb egy ilyen nagy léleknek; de a bűnbánó bűnöst istenfélő bánata türelmessé tette, és a sértést bűne büntetésül tulajdonította. Sámson felismerte, hogy Isten igazságos, és hogyan játszott a bűnnel és a saját csalóival, és most az Úr jogosan megengedi a filiszteusoknak, hogy játszadozzanak vele. A parázñaság olyan bűn, amely megalázza és megszégyeníti az embereket. Az, akinek szíve egy idegen nő elcsábítására hajlik, sérülést és szégyent fog szerezni magának. Örök szégyen és megaláztatás lesz azok sorsa, akiket elvakítanak és megkötöznek testi vágyaik. Az ördög, aki először becsapta őket, továbbra is kínozza őket. Nézzük meg először együtt, hogy a filiszteusok közül kik pusztultak el? A filiszteusok összes fejedelme, akik megvesztegették Delilát, hogy nekik adja Sámson. A gonosz utolérte ezeket a bűnösöket. Hasonlóképpen sok ember, körülbelül hárromezer, és köztük sok férfi és nő. Másodszor, amikor elpusztultak, boldogok voltak, ujjongtak, biztonságban érezték magukat, és nem számítottak a veszélyre. Amikor Sámson az oszlopoknak támaszkodott, feltételezhetjük, hogy ez azt eredményezte, hogy kigúnyolták és sértegették őt. Soha ne irigyeljük a gonoszok örömét, hanem tanuljuk meg ebből a példából, hogy az ő győzelmük öröme rövid életű, örömük pedig pillanatnyi, mert az Úr győz. Ez akkor történt, amikor Dágont dicsérték istenükként, és megadták neki azt a tiszteletet, amely egyedül Istent illeti; és ez nem volt más, mint sértés és árulás a királyok Királya ellen, koronája és méltósága ellen. Ezeknek az árulóknak a vére keveredett áldozatukkal. Hogyan semmisültek meg? Sámson feldúlta házukat; de bizonyára Isten bátorította erre, mint olyan személyt, akit ő bízott meg azzal, hogy bosszút álljon Istenen, Izraelen és önmagán. Az imádság által erőt kapott a cselekvéshez. A bűnei miatt elvesztett erejét, mint egy igazi nazír, imával nyerte vissza; mint Dávid, aki bűne után így imádkozott: **„Engedd, hogy vidámságot és örömet halljak, és megújuljanak tagjaim, amelyeket összetörtél (Zsolt 51,10).”** A filiszteusok zajongása közben imádkozott; de bár a nép nem hallotta meg imáját,

Isten meghallgatta és kegyelmesen válaszolt neki. Könyörgött Istenhez, hogy emlékezzen rá és erősítse meg még egyszer, elismerve ezzel, hogy ereje, amellyel korábban nagy dolgokat művelt, Istentől származik. Isten kegyelmesen fogadta őt, és válaszolt imájára. Sámson imádkozás közben halt meg, és a mi áldott Megváltónk is. Sámson bosszúért, Krisztus pedig a bűnök bocsánataért imádkozott. Csak az Úr tehet nagy dolgokat. Csak az Úr szabadíthat meg a gonosztól és adhat üdvösséget. Dágon és Jehova összehasonlíthatatlan. Imájának utolsó része ez volt: „Hadd vesszek én is a filiszteusokkal együtt!” Ő maga is behalt a halálos sebbe.” Feltételezhetjük, hogy az összeomlásban az a hatalmas tömeg is közrejátszott, amely a tetőn Sámson játékát nézte. Mindez nem Sámson természetes erejével, hanem Isten mindenható erejével történt, és nem csak fenséges, hanem csodálatos is a szemünkben. Ez a dolog nagy csapás volt a filiszteusok számára. Minden fejedelmük meghalt, és sok nemes embert is; és mindez akkor történt, amikor diadalmasan ünnepelték győzelmüket. Dágon elpusztult. A gonoszok büszkesége megaláztatott. És azzal, hogy az Úr megengedi választottjának halálát, mindannyiunkat figyelmeztet, hogy óvakodjunk a test vágyaitól. Mégis jó okunk van azt hinni, hogy bár Sámson a filiszteusokkal együtt halt meg, örök sorsa nem volt ugyanaz, mint az övék. Az Úr ismeri az övéit. Krisztus egyértelműen ábrázolva van itt. Lerombolta a Sátán birodalmát, mint Dágon templomát. Halálával Krisztus sokkal dicsőségesebb győzelmet aratott a sötétség hatalmai felett. Amikor a kezeit keresztre feszítették, hasonlóképpen, mint amikor Sámson kezei megfogták az oszlopokat, halálos csapást mért a pokol kapujára, és halálával elpusztította azt, akinek hatalma van a halál felett, vagyis az ördögöt (Zsid 2,14).” Ebben felülmúlta Sámson, mert nemcsak meghalt a filiszteusokkal, hanem diadalmasan feltámadt a halálból és legyőzte a halált. Végül Sámson története a temetéséről szóló feljegyzéssel zárul. Hozzá tartozói, a halálával aratott győzelemtől felbátorodva, eljöttek, holttestére a megöltek között találtak, becsülettel elhozták szülőföldjére, és eltemették apja

sírjába. A filiszteusok nem mertek ellenállni nekik. Húsz esztendeig ítélte Izraelt; és ha nem lettek volna olyan gyávák, ellentétben azzal amilyen merész és bátor volt Sámson, akkor ítélete során teljesen megszabadíthatta volna őket a filiszteusok igájától a nagy Bíró. Kényelemben, biztonságban és boldogságban élhettek volna, ha engedték volna, hogy Isten és bírái ilyen életre vezessék őket. A gyávaság és az élet élénk színekben pompázó árnyalata is akadály a annak, hogy teljesen átadjuk magunkat Krisztusnak, Aki életünk bírója most és lesz. Kitartásra van szükségünk a hitben, kitartásra az imádságban, hogy utolsó erőnkkel is harcolhassunk a gonosz ellen, amelyet a mi Urunk Jézus Krisztus győzött le. Ámen.

Utóima: „De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el (Ézs 40, 31).“

„Ezért Krisztusért örömem telik erőtlenségekben, bántalmazásokban, nyomorúságokban, üldöztetésekben és szorongatásokban, mert amikor erőtlen vagyok, akkor vagyok erős (IIKor 12,10).“

„Éjjel-nappal őrzöm, hogy senki se bánthassa. Nincs bennem harag, de ha tövis és gaz kerül eléem, küzdeni fogok ellene, és elégetem! De aki oltalmat vár tőlem, béküljön meg velem, béküljön meg velem (Ézs 27,3-5!“

„Vesd az Úrra terhedet, és ő gondot visel rád! Nem engedi sohasem, hogy ingadozzon az igaz (Zsolt 55,23).“

„De íja nem remeg, izmos kezei fürgén járnak, hisz Jákób Erőssége tartja a kezét, Izrael pásztora, kősziklája, atyád Istene, aki megsegít téged, a Mindenható, aki megáld téged az ég áldásával felülről, a lent elterülő mélység áldásaival, az emlékek és anyaméh áldásaival (IMóz 49, 24-25).“ **AZ ÚRTÓL TANULT IMÁDSÁG**

Adakozás: „Tiszta és szeplőtlen kegyesség az Isten és Atya előtt ez: meglátogatni az árvákat és az özvegyeket nyomorúságukban, és tisztán megőrizni az embernek önmagát a világtól (Jak 1,27)!“

Áldás: „A békesség Istene szenteljen meg titeket teljesen, és őrizze meg a ti lelketeket, elméteket és testeteket teljes épségben, feddhetetlenül a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetelére (IThessz 5,23).“ Ámen.

Záró ének: 366. dicséret 6-11. versei: „Lelkem, mondj le hát e testről...“